Írta: Győri Kornél lelkipásztor
2011. április 23. szombat, 00:00

Jézus él!

Jézus él! Ujjongó ének zengi a jó hírt húsvétkor szerte a világon. Reményt önt fáradt és csüggedt emberekbe.

Ahogy a napfény termővé porhanyítja a tél fagyott rögét, úgy formál át s tesz cselekvő szeretetre alkalmassá mindannyiunkat e varázslatos szó: *Jézus él!*

Jézus él! Az üres sír erről beszél. A halál nem tarthatta fogva az élet Fejedelmét. Szent teste felett nem lehetett úrrá az enyészet. De megszólal a szív, töpreng az ész: Ellopták talán? Vagy igaz a szép remény, és *Jézus él?*

Jézus él! Rémült és tanácstalan asszonyok az ég küldötteitől hallhatják meg a kétely ködét eloszlató szót. Az élő Úr Jézusról tanúskodik szívünkben a Szentlélek is. Miért utalnánk a múlt árnyai közé őt? Miért keresnénk a holtak között az élőt? Nincs a sírban. Csakugyan feltámadt. Úgy valósult meg a csoda, ahogy kereszthalála előtt övéinek megígérte. *Jézus él.*

Jézus él! Minden értéket meghaladó kegyelmi üzenet ez annak, akit bűnterhe roskaszt, s kiutat nem találva Szent Pállal együtt így kiált: *„Én nyomorult ember! Ki szabadít meg ebből a halálra ítélt testből?”* A Megváltónál van szabadulás minden bocsánatát esdő, töredelemmel hozzá térő vétkezőnek. Nincs menthetetlen bűnös, mert van, aki szeresse, van, aki feloldozza őt:
Jézus él!

Jézus él! Ez a bizonyosság erőt ad annak, akit az élet terhe nyomaszt. Nem kell egyedül küzdenünk. Az élő Krisztus támogatását kérhetjük naponta, s ő jön hozzánk minden segítésre kész embertestvérünkben. Az elmúlástól való szorongást is ő űzi el szívünkből. Vele, a végső halálos éj közeledtét jelző szürkület hajnali derengéssé változik, melyből az öröklét soha le nem nyugvó napja ragyog fel nékünk. Értünk is legyőzetett a halál…

Jézus él!